

Нилде Лоти (1920 — 1999 г.)

Застъпница за всеобщо гласуване и учредителка на италианската република

Леонилде (Нилде) Лоти е участвала в съпротивата по време на Втората световна война и е една от най-важните жени политици в следвоенна Италия. Смятана от мнозина за учредителка на италианската република и за може би „най-добрия президент, когото Италия никога не е имала“, Лоти е член на комитета, който изготвя основните положения на новата италианска конституция през 1946 г. Две години по-късно става член на Камарата на депутатите, като е била най-дълго време неин председател.

Убедена европейка, Нилде Лоти става член на Европейския парламент през 1969 г. и работи в него до 1979 г. През 1997 г. е избрана за вицепрезидент на Съвета на Европа.

Леонилде (Нилде) Лоти е родена на 10 април 1920 г. в Реджо Емилия, малко градче в Северна Италия, чиито жители симпатизират на комунистите. Тя се учи упорито и спечелва стипендия за обучение по литература и философия в престижния Католически университет в Милано, въпреки че остава убеден атеист през целия си живот.

Участник в съпротивата по време на Втората световна война, след нейния край Нилде Лоти става изтъкната фигура в Италианската комунистическа партия (РСИ) и играе водеща роля в създаването на доминираната от нея Съюз на италианските жени. След като през 1945 г. жените получават пълни изборителни права, Лоти се радва на значителна подкрепа сред жените избиратели и през 1946 г. е избрана в учредителното събрание — камара на парламента, която трябва да изготви новата републиканска конституция. Нилде Лоти отговаря за изготвянето на раздела за политиката по въпросите на семейството.

През 1948 г. тя влиза в Камарата на депутатите, една от двете камари (заедно със Сената) на италианския

парламент. През 1979 г. Нилде Лоти става председател на Камарата на депутатите — първата жена и първият член на комунистическата партия на такъв висок пост в Италия, на който тя остава до 1992 г. Нилде Лоти, която се отличава с увереност и безпристрастност при изпълнението на задълженията си, често е наричана „най-добрия президент, когото Италия никога не е имала“.

След смъртта на лидера на РСИ Палмиро Толиати през 1964 г. Лоти работи усърдно за модернизирание на партията. Тя представлява нейното проевропейско течение и през цялата си кариера подкрепя европейската интеграция като движеща сила за положителна социална промяна. Ние искаме Европейски съюз [...], за да бъдат открити нови пътища за засилване на гражданското, социалното и политическото развитие и да бъдат достигнати нови предели в обновяването и растежа, които вече не са възможни в тесните рамки на националните държави, които в днешно време са твърде рестриктивни и следователно

ограничени в своя суверенитет. (Nilde, Parole e Scritti, 1955 – 1998, Comitato per la costituzione della Fondazione Nilde Iotti).

В този период тя продължава упоритата си борба за правата на жените. Лоти подкрепя и провежда успешни кампании за приемане на закони за развода и абортите, които са водещи приоритети на членовете на женското движение. Тя също така играе ролята на посредник, като призовава по-младите си съпартийци да не пренебрегват мнението на жените католички по тези въпроси.

Борец за всеобщо избирателно право

Като политик, отдаден на идеята за Европа на справедливостта и равноправието, Лоти е решена да изведе борбата си за всеобщо гласуване на европейска сцена. Тя става член на Европейския парламент като част от италианската делегация през 1969 г. — през тази година за пръв път са избрани кандидати от комунистическата партия. Като евродепутат Лоти се обявява за преки избори за Европейски парламент, защото смята, че изборът, направен

от народа, ще даде на Парламента неоспорим мандат и доверие да действа от името на гражданите.

В рамките на визията си за обединена Европа Нилде Лоти обмисля и геополитическите последици от един все по-тесен съюз. Тя смята, че европейските граждани трябва да оказват положително влияние, например върху отношенията между Севера и Юга в световен мащаб, върху мира и развитието в Близкия изток, а в по-общ план — и върху регулирането на международната система.

Работата на Лоти и нейните колеги се увенчава с успех, когато през 1979 г. се провеждат първите преки избори за Европейски парламент. Скоро след това тя приключва десетгодишната си работа в Парламента; през това десетилетие Лоти е била член на Комисията по външни работи на Европейския парламент. Връзката на Нилде Лоти с Европа не свършва дотук. През 1997 г. тя е избрана за вицепрезидент на Съвета на Европа, организация в областта на човешките права, в която членуват 47 държави.

След 53 години политическа дейност, през ноември 1999 г. Лоти обявява, че напуска италианския парламент. Умира на 4 декември 1999 г. в Рим, на 79-годишна възраст.